

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

- 1.
2. de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 3 mei 2012 in zaak nr. 12/13060 in de gedingen tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 april 2012 heeft de minister, voor zover thans van belang, een inreisverbod tegen de vreemdeling uitgevaardigd. Bij besluit van dezelfde dag is de vreemdeling vervolgens in vreemdelingenbewaring gesteld. Beide besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 3 mei 2012, verzonden op 4 mei 2012, heeft de rechtbank het tegen beide besluiten door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard, voor zover dit is gericht tegen de maatregel van bewaring, het verzoek om schadevergoeding afgewezen, zich onbevoegd verklaard kennis te nemen van het beroep, voor zover dit is gericht tegen het inreisverbod, en heeft overwogen dat het tegen het inreisverbod gerichte beroepschrift krachtens artikel 6:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) ter behandeling als bezwaarschrift wordt doorgezonden aan de minister. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 mei 2012, en de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 mei 2012, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft de vreemdeling daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brieven zijn aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

In het hoger beroep van de vreemdeling betreffende de bewaring

2.2. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep van de vreemdeling is kennelijk ongegrond.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

In het hoger beroep van de minister betreffende het inreisverbod

2.6. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak overwogen dat de vreemdeling bij het besluit tot afwijzing van haar aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van 15 april 2008 te kennen is gegeven dat op haar de verplichting rust Nederland te verlaten. De rechtbank heeft voorts overwogen dat met de in het besluit van 16 april 2012 vervatte mededeling onmiddellijk de Europese Unie te verlaten geen nieuw rechtsgevolg is ingetreden, zodat dit besluit niet als terugkeerbesluit kan worden aangemerkt en daarmee evenmin als een kennisgeving in de zin van artikel 62a, eerste lid, van de Vw 2000. Gelet hierop moet het er, aldus de rechtbank, voor worden gehouden dat tegen de vreemdeling bij separaat besluit een inreisverbod is uitgevaardigd, waartegen zij eerst bezwaar had moeten maken. De rechtbank heeft zich daarom onbevoegd geacht van het door de vreemdeling tegen het inreisverbod ingestelde beroep kennis te nemen.

2.7. De minister klaagt in de enige grief dat de rechtbank het tegen het inreisverbod gerichte beroepschrift van de vreemdeling ten onrechte krachtens artikel 6:15, tweede lid, van de Awb ter behandeling als bezwaarschrift aan hem heeft doorgezonden.

De minister betoogt hiertoe, samengevat weergegeven, dat niet in geschil is dat de vreemdeling in de beschikking van 15 april 2008 te kennen is gegeven dat op haar de verplichting rust Nederland onmiddellijk uit eigen beweging te verlaten. Het op 16 april 2012 uitgevaardigde terugkeerbesluit strekt volgens de minister mede tot wijziging van dit terugkeerbesluit. Door te overwegen dat de vreemdeling eerst bezwaar tegen het inreisverbod had moeten maken, heeft de rechtbank een onjuiste uitleg gegeven aan artikel 75, aanhef en onder c, van de Vw 2000, aldus de minister.

2.7.1. Bij besluit van 15 april 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de aanvraag van de vreemdeling om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 12 september 2008 heeft de staatssecretaris de vreemdeling een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder de beperking 'vervolgeling van mensenhandel', geldig van 16 april 2008 tot 16 april 2009.

Op 11 december 2009 heeft de vreemdeling een aanvraag ingediend om wijziging van de beperking van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Bij besluit van 21 januari 2010 heeft de staatssecretaris deze aanvraag afgewezen. Dit besluit staat thans in rechte vast.

2.7.2. Met het indienen van de aanvraag op 11 december 2009 heeft de vreemdeling opnieuw rechtmatig verblijf gekregen, bedoeld in artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 12 april 2012 in zaak nr. 201102602/1/V2, www.raadvanstate.nl) was de minister daarom gehouden bij de afwijzing van de op 11 december 2009 ingediende aanvraag opnieuw vast te stellen dat het rechtmatig verblijf van de vreemdeling, dat zij in afwachting van de beslissing op die aanvraag had, was geëindigd.

Uit het proces-verbaal van zitting bij de rechtbank volgt dat de vreemdeling niet betwist dat in voormeld besluit van 21 januari 2010 opnieuw is vastgesteld dat het rechtmatig verblijf van de vreemdeling is geëindigd en dat zij Nederland moet verlaten.

2.7.3. Uit het voorgaande volgt dat de minister, noch de rechtbank heeft onderkend dat niet het besluit van 15 april 2008, maar het besluit van 21 januari 2010 als het eerder gegeven terugkeerbesluit moet worden aangemerkt. Onder verwijzing naar overweging 2.3.2. van de uitspraak van 15 juni 2012 in zaak nr. 201203301/1/V3 (www.raadvanstate.nl) overweegt de Afdeling dat de rechtbank niettemin terecht heeft overwogen dat de in het besluit van 16 april 2012 vervatte mededeling onmiddellijk de Europese Unie te verlaten niet op rechtsgevolg is gericht, dat deze mededeling niet kan worden aangemerkt als terugkeerbesluit en dat tegen de vreemdeling bij separaat besluit een inreisverbod is uitgevaardigd.

2.7.4. De door de minister in de grief opgeworpen rechtsvraag of de rechtbank het tegen het inreisverbod gerichte beroepschrift van de vreemdeling ten onrechte krachtens artikel 6:15, tweede lid, van de Awb ter behandeling als bezwaarschrift aan hem heeft doorgezonden, heeft de Afdeling reeds beantwoord bij voormelde uitspraak van 15 juni 2012 in zaak nr. 201203301/1/V3. Uit overweging 2.3.6, derde alinea, van die uitspraak, waarbij de Afdeling blijft en waaraan de grief niet afdoet, bezien in verbinding met de hiervoor weergegeven feiten en omstandigheden, volgt dat tegen het inreisverbod rechtstreeks beroep openstond.

2.7.5. De grief slaagt.

2.8. Het hoger beroep van de minister is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard van het beroep tegen het inreisverbod van 16 april 2012 kennis te nemen. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 55, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.9. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 3 mei 2012 in zaak nr. 12/13060 voor zover de rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard van het beroep tegen het inreisverbod van 16 april 2012 kennis te nemen;
- III. wijst de zaak in zoverre naar de rechtbank terug;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. wijst het verzoek om schadevergoeding af;
- VI. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van staat.

De voorzitter
is verhinderd de uitspraak
te ondertekenen.

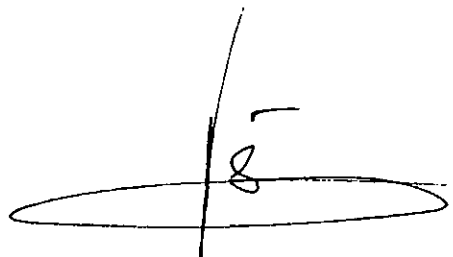
w.g. Van Gemert
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 augustus 2012

243-699.

Verzonden: 3 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line descends from the top of the loop, passing through its center. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character. Above this mark, there is a short horizontal stroke.

mr. H.H.C. Visser